

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರಪ್ಪ.—ಡಾ. ರಾಜಕುಮಾರರವರಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಗೌರವ ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀಮನ್ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಡಾ. ರಾಜಕುಮಾರರವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟಂತಹ ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪೇ ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ; ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು, ನಾವು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾತನಾಡಿ ನಿಮಗೆ ನೋವು ಮಾಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಈ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುವಾಗ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ತಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬೇರೆ ಇನ್ನು ಯಾವುದೇ ಉದ್ದೇಶ ನನಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಿಗಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದೂ ತಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ಅಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಕ್ರಮ ಅಷ್ಟೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಈಗಾಗಲೇ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ, ಇದೂ ಒಂದು ನೀತಿಯು ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ 2 ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡೋಣ. ನಾವು ಕೂಡ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಧರಣಿಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಸಹ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

(ಅನಂತರ ಕ್ರಾಂತಿಕರಣ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮನ್ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ, ಶ್ರೀ ಜಿ.ಎಂ. ಕಾನಡೆ, ಶ್ರೀ ಶಿವಮೂರ್ತಿ, ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸ್ವಾಮಿರಾವ್ ರವರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದರು).

STATEMENT BY THE MINISTER

reg : Bagalkot Cement Factory Employees Strike

SRI AJEEJ SAIT.—I may be permitted to make the following statement :

The President, B.C.C. Workers Union and B.C.C. Staff Union gave a Charter of Demands containing about 14 demands vide their letter of 22nd November 1982 and stated that the workmen will go on indefinite strike with effect from 9-12-1982 if the demands are not settled. Certain other four demands were included in this Charter of Demands later, on 26-11-1982.

SRI G. M. KANADE.—Kannada, Kannada, Kannada. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ.

(Interruption)

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಂ. ಕಾನಡೆ.—ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು. ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿನೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು, ಕನ್ನಡ, ಕನ್ನಡ, ಕನ್ನಡ, ಕನ್ನಡ, ಕನ್ನಡ, ಕನ್ನಡ, ಕನ್ನಡ.....

SRI AZIZ SAIT.—If you do not allow to speak, I am not going to make the statement. There should be some limit for this. I do not know how to write and read Kannada. There are 45 percent linguistic minorities speaking Uru, Telugu, Tamil, Marathi and so on. These people are insisting...

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ದಯಮಾಡಿ ಕೇಳತುಕೊಳ್ಳಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಓದಿದರೆ ನಮ್ಮ ಆಗ್ನೇಯವೇ ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಕನ್ನಡ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಏನು ಮಾಡೋಣ, ನಾವು ಒಂದು ಇತಿಮಿತಿಯೊಳಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ,

ಶ್ರೀ ಅಜೀಜ್ ಸೇಠ್.—ಈ ರೀತಿ ಬೊಬ್ಬೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಯಾರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ? There should be some decency.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ, ನಿಮಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಚಟ. ಕನ್ನಡ ದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಾಚಿಕೆಗೇಡು.

ಶ್ರೀ ಅಜೀಜ್ ಸೇಠ್.—ನಾನು ಕನ್ನಡ ಕ್ರಲಿಯದಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಕನ್ನಡ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ವಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಏನು ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಕಡತದಿಂದ ತೆಗೆಯಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹೇಳಿಕೆ ಇರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಏನಾದರೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೊಬ್ಬೆ ಹೊಡೆದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

SRI AZIZ SAIR.—The industry being a Public Utility Service under the Industrial Disputes Act 1947 the matter was immediately admitted in conciliation and the proceedings were fixed for 29th November 1982. Meetings were held on 29th and 30th November 1982 continuously. Since no compromise could be reached between the parties, a report was sent to the Government recommending reference of certain issues. Certain demands were referred for adjudication vide Government Order No. SWL 840 LLD 32(1) dtd., 3rd December 1982 to Industrial Tribunal, Bangalore (Certain other demands were rejected because no prima facie case was done vide a Government Order of similar reference and date.) Some more issues were added to this reference vide Government Order of similar reference and number dated 10th January, 1983.

The strike which was proposed to take place from 9th December was therefore postponed by the Union.

Later it was reported that Contract Labourers of the factory commenced strike from the morning of 13th Dec., 1982 on the issue that certain eight Contract workmen were not allowed to report for duty. The management stated that they have terminated the contract with their old Contractors with effect from 15-12-1982 and 17-12-82 and they have appointed new contractors. As per the settlement of 14-6-77 the management and the workmen had agreed that contract workers will be taken from an agreed list of about 142 workers and only on exhausting that list fresh workers could be entertained. The Union argued that the management have violated this term of settlement by instructing the Contractors not to allow

certain workers to report for work in the factory. The permanent regular workmen of the Company also were reported to have struck work from 27th December 1982. But it was the claim of the Union that the management themselves have not allowed resumption of work by all the workmen. The issue was again taken up for conciliation and since no settlement was possible, the Government referred the issues regarding justification of the demands of the workmen that the management should engage contract labourers only from the agreed list, for adjudication vide Government Order No. SWL 142 LDD 83 dated 23rd February, 1983 and the continuance of strike was prohibited by a similar order also dated 23rd February 1983.

The President of the Union had gone on hunger strike in the month of January 1983 on this issue which was later withdrawn because of intervention of the then Hon'ble Labour Minister. The Union is demanding action on the management for non-implementation of terms of settlement when the same issues are also referred as a disputed point for adjudication vide the Order of 23rd February 1983 referred to above. The management in the meantime had dismissed and discharged certain workmen for mis-conduct between November 1982 and January 1983, and filed approval application before Industrial Tribunal, Bangalore, on their action, as provided under Industrial Disputes Act. Now about six workmen are stated to be on indefinite fast from 19th December 1983 at Bagalkot claiming settlement of the following demands :-

- 1) Certain dismissed and discharged workmen should be reinstated ;
- 2) agreements and settlements entered into by the management and the union should be fully implemented ;
- 3) the Card holding contract labourers only should be taken for duty as per the agreement ;
- 4) National Award of arbitration on wages and service conditions of Cement Workers should be implemented.

1. Regarding the dismissal of termination of certain workmen, an approval application under Section 33 of the Industrial Disputes Act, 1947, is filed by the management and is pending before the Industrial Tribunal, Bangalore, as stated above. The Union can pursue this issue before the Industrial Tribunal, Bangalore. The Union can also raise an industrial dispute on the dismissals before the Deputy Labour Commissioner, Belgaum. The Deputy Labour Commissioner, Belgaum, has taken up this issue suo-moto but the management is refusing to sit in a joint meeting with the union.

The union is also not pursuing the case before the Deputy Labour Commissioner,

2 & 3. Regarding violation of agreements and non-providing of work to contract labourers as per agreement, as stated above, the matter has already been referred to Labour Court, Hubli, for adjudication and award vide Government Order No. SWL 142 LLD 83 dated 23rd February, 1983. In respect of this issue, the union is again insisting for action as non-implementation of the terms of settlement. When the same issue is referred as a dispute point for adjudication, it will not be possible to take up the issue as violation of terms of settlement also.

4. On the point of implementation of National Award of arbitration on Cement Workers, the management has taken a definite stand that they have implemented the award in respect of Cement industry already. The Union is not furnishing the details or any particulars as to how there is non-implementation. However, the Union and the workers are free to go before the Labour Court for computation of monetary benefits due to them under Section 33 (c) (2) of Industrial Disputes Act, 1947. The Union has been advised to take this course of action. But this has not been done by the Union.

Immediately after the receipt of the notice of indefinite fast the Deputy Labour Commissioner, Belgaum Region, Belgaum took up the matter and held meetings at Bagalkot on number of days and persuaded to both the parties to have a bilateral negotiations and to settle the issues amicably but the efforts made by the Deputy Labour Commissioner were in vain since the representatives of the management did not like to sit for a joint discussion with the representatives of the workers who are on fast with the support of BCC Workers Union and Staff Union on the ground that there were no industrial matters for discussions with the workers who are on fast. The management have also pleaded that none of the representatives of the other two Trade Unions and including the office bearers of the B.C.C. Workers Union and the Staff Union have supported the persons who have been sitting on indefinite fast. The management have also pleaded that the persons who are sitting outside are ex-contract workers and also persons who have been dismissed from service on various charges and cases have been pending in the Industrial Tribunal. Subsequently Joint Meetings were called by the Joint Labour Commissioner and Commissioner of Labour in Karnataka, Bangalore. The management representatives have taken a similar stand even before this authority. Therefore, the dispute could not be settled amicably. In view of this the matters are pending before the various authorities like Industrial, Tribunal, Labour

Court, etc. There fore a request has been made to the President of the Union to call off the agitation and seek remedy through constitutional methods.

Sir: I have already gave a long note and Mr. M. Veerappa Moily has said that I should not view this strictly into the legal aspect of it. If I should not look into the legal aspect of it, we also cannot look into the political aspect of it. I have nothing against them politically. The whole thing is, number of meetings have taken place and number of conciliations have taken place. The management, under the law, is not bound to come for conciliation. That is why, we have brought an amendment to the Industrial Disputes Act making the management also responsible for presenting themselves in the Conciliation and for violation necessary action like imprisonment will be taken. I am not a Magistrate or Court to issue summons and warrants etc. The whole difficulty here is, if my friend Mr. Chimmanakatti understands the real problem of this and avoids politics, things could take better shape. Here what I find is more politics. An ex-member of parliament was himself the Chairman of that factory. Now there seems to be a little.....

SRI M. VEERAPPA MOILY.—He was the Chairman of the Union.

SRI AZEEZ SAIT.—He was also the Chairman of that factory. Now the love is lost between the board of directors and the then Chairman. I cannot bring that love again. Love lost is lost. He must make some courtship and all to revive it again. The relationship between workmen and the management is something like that of husband and wife. My friend Mr. Chimmanakatti, who is now trying to become a labour leader must understand this position.

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು.—ಅಲ್ಲಿನೇ ತಾರೀಖಿಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕನ್ಸಿಲಿಯೇಷನ್‌ಗೆ ದಿನ ನಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮತ್ತೆ ನೀವು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕು.

SRI VEERAPPA MOILY.—I have a point to make...

MR. SPEAKER.—No. Please guide me. On every question if every body wants to seek clarification.....

SRI AZEEZ SAIT.—Sir, I will explain the point they have in their minds. I have sent one of our representatives to advise them to break that fast. They just wanted somebody to tell them I could not go there for every strike. For every strike and satyagraha, if they want the Minister to go there. I have to use a helicopter which you have acquired. I have sent a representative on behalf of me and I also wish that you should advise them to break that fast.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೀರಪ್ಪ ಪೊಯಿಲಿ.—ನೀವು ಮಾನವೀಯತೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಆರ್ಚಿಬ್ ಶೇಲ್.—ನಮಗೆ ಮಾನವೀಯತೆ ಇದೆ. ಆಮರೆ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೀರಪ್ಪ ಪೊಯಿಲಿ.—ಕಾರ್ವಿಗಳರ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ವೀರೂ ಕೂಡ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಬದಲಿಸತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಬಿ. ಚಮ್ಮನಕಟ್ಟೆ.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಜಕೀಯ ಬೆರಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಜನತಾ ಪಕ್ಷದವರೂ, ಭಾರತೀಯ ಜನತಾ ಪಕ್ಷದವರೂ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಪಕ್ಷದವರೂ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆಯಿತು. ಕೂಳುಕೊಳ್ಳಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಕೆ. ಕಾಂತಾ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ.....

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಲ್. ಜಾಲಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಕಾಂತ ಅವರು ೧೧ ಗಂಟೆಗೆ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಇಲಾಖೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟೆನೆ. ಸಾಳೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

Personalexposition by a Member

reg. Change of his party.

† ಶ್ರೀ ಉಗ್ರಹರಸಿಂಹಪ್ಪ (ಪಾವಗಡ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿಷಯ ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಕಾರಣ ಈ ಸದನದ ಆ ಕಡೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಲಿ ಈ ಕಡೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಲಿ ಈ ತನಕ ಪಕ್ಷಾಂತರ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಮಾಡಿದವರೂ ಅಲ್ಲ. ಪ್ರಥಮತ: ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದು. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಇರುವ ಪೋಲೀಸರು ನನಗೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಇಲ್ಲದಸಲ್ಲದ ಆರೋಪ ಮಾಡಿ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗೂ ಬೀದಿ ಬೀದಿಗೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮುಖಪುಟದಲ್ಲಿ ಘೋಷಣೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಒಬ್ಬ ಶಾಸಕ ಹಾಗೂ ಈ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯ ಎಂಬ ಗೌರವ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿದ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆ ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಪಕ್ಷದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಜನತಾವಾದ ಎಸ್.ಬಿ. ರಾಮರಾವ್ ಅವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಗೆದ್ದು ಬಂದವನು. ಕ್ರಾಂತಿಂಗ ದಿಂದ ಪಕ್ಷಾಂತರ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರವೇ ಮಾಡಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಸದನದ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ.ಎಚ್. ರಾಮಯ್ಯನವರು, ಜನತಾ ಪಕ್ಷದ ಧಾರೀಣಿ ರಾದ ಶ್ರೀ ದೇವೇಗೌಡರು ಮತ್ತು ಮಂಜುಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೇರಿ ಹಿಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ಪಕ್ಷಾಂತರ ಮಾಡಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜನರನ್ನೂ ಒಂದಾಗಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟು ಪಕ್ಷಾಂತರ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಆಗ ನಮ್ಮ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಏನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಗೌರ್ವಾರ ಹತ್ತಿರ ಯಾರನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ಪಕ್ಷಾಂತರ ಮಾಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಹಕ್ಕು. ನಾನು ಬೇಕಾದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು. ನಾನು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಇರಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ಕೆ. ಎಚ್. ರಾಮಯ್ಯನವರು ಇಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು. ಇವರು ಆ ದಿವಸ ನೀವು ಏನು ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಆಗ ಹೇಳಿದೆ, ನಾನು ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹಾಗೂ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಈ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ ಎನಕ ಅಧಿಕಾರ ದಾಹದಿಂದಲ್ಲ, ನಾನೇನು ಕೇಳುವವನಲ್ಲ ಎಂದು ಆ ದಿವಸ ಇದೇ ಸದನದಲ್ಲಿ ಆ ಕಡೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಸದಸ್ಯರು ನನ್ನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ನೀತಿವಂಥ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಎಂದು ಹೊಗಳಿದರು. ನಾನು ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ರೇವಣ್ಣ ನವರು ಮತ್ತು ಗಂಗಣ್ಣ ನವರು ನಾನು ಯಾವ ಕಡೆಯೋ ಹೋಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಇವರು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಹಕ್ಕಿದೆ ? ನಮ್ಮ ಹೆಂಗಸರು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರು. ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹರಿಜನರಲ್ಲ.